

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 ซอยสุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666 โทรสาร 0-259-6172

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666

ส่วนเทสสัมพันธมิตรและสื่อสารองค์กร ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูรายละเอียดได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ ฉบับประจำวันที 3 เดือนมกราคม พ.ศ.2564 หน้า 5 มูลค่าข่าว 215,663.-

แม่เลี้ยงเดี่ยวลูกสามกับความภาคภูมิใจในความสำเร็จ ด้วยการปลูกฝังให้ลูกๆ เป็นคนดี

๒ สถานที่ บ้านเรา ปาริชาติ ประคองจิตร

ป ระสบการณ์จากการเป็นแม่เลี้ยงเดี่ยวลูกสาม ที่ไม่ต้องการเปิดเผยตัวตน ได้ถ่ายทอดเคล็ดลับวิชาประสบการณ์จริงในการดูแลลูกเลี้ยงดูลูกด้วยตนเอง ผ่านวิถีชีวิตตามงานลูกๆ สามารถทำงานจนประสบความสำเร็จในชีวิตได้อย่างงดงาม โดยปลูกฝังให้ลูกๆ ทุกคนเป็นคนดี มีน้ำใจ มีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเอง ต่อสังคม และมีจิตใจเสียสละ

คุณแม่รายนี้ต้องสูญเสียสามีไปอย่างกะทันหัน ขณะที่ลูกสาวคนสุดท้ายยังอยู่ในครรภ์ ลูกสาวคนโตอยู่ในวัยราว ๗ ขวบ ขณะนั้นเรียนอยู่ที่ รร.เซนต์โยเซฟฯ รยอง และลูกชายคนรองอายุประมาณ ๔ ขวบ หลังงานศพสามีผ่านไปเธอพาครอบครัวอพยพจากระยอง กลับมาตลอดลูกสาวคนสุดท้ายที่กรุงเทพฯ ก่อนหน้านั้นเธอและสามีเรียนจบปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยต่างสถาบัน รู้จักกันเพราะเป็นนักกิจกรรมด้วย แล้วตัดสินใจย้ายจากกรุงเทพฯ ไปเริ่มต้นชีวิตใหม่ที่จังหวัดระยอง ตัวเธอเรียนจบมาด้านเศรษฐศาสตร์ และทำงานธนาคารแห่งหนึ่งในสำนักงานใหญ่ เมื่อย้ายมาระยองจึงมาทำงานในฝ่ายการค้าระหว่างประเทศของธนาคารเดิม เนื่องจากขณะนั้นเป็นยุคที่อีสเทิร์นซีบอร์ดกำลังเริ่มบูม

ส่วนสามีเป็นคนสกลนครเรียนจบทางด้านเกษตร ต่อมาตัดสินใจลงทุนทำกิจการฟาร์มหมูอยู่ระยอง และเริ่มหันตัวมาลงทุนทำธุรกิจหมู่บ้านจัดสรร เมื่อกิจการกำลังไปได้สวย ลูกๆ กำลังเริ่มเติบโต สามีก็มาด่วนจากไปอย่างกะทันหันจากอุบัติเหตุที่มาจากความขัดแย้งทางธุรกิจหรือที่เรียกว่าถูกใช้โป้ง เธอจึงตัดสินใจพาสมาชิกครอบครัวที่เหลือกันเพียงสี่คนแม่ลูกย้ายกลับเข้ามาตั้งต้นชีวิตใหม่ที่กรุงเทพฯ

ลูกสาวคนโตตอนที่ย้ายกลับมาเข้าเรียนโรงเรียนเซนต์ฟรังซิสเซเวียร์ ตอน ป.๓ เรียนจนถึงชั้น ป.๖ เข้าเรียน ม.๑ ที่โรงเรียนสตรีมหาพฤฒาราม เรียนจนถึงชั้น ม.๔ ศิลป-คำนวณ แล้วเรียน รร.วัดหัวลำโพงเมื่อสอบเทียบได้ และสอบเอนทรานซ์เข้ามหาวิทยาลัยได้ตั้งแต่อายุ ๑๔ สอบติดเรียนที่คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ บัณฑิตบริหาร

วิชาเอกการตลาด วิชาโทสาขาบริหารการตลาด โดยเลือกเป็นอันดับ ๓ อันดับแรกเลือกคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ฯ อันดับ ๒ เลือกคณะวารสารศาสตร์ฯ ม.ธรรมศาสตร์ ป็นันจะแนบคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ฯ และคณะวารสารฯ มธ.สูงกว่าคะแนนสอบเข้าคณะแพทยศาสตร์ เนื่องจากปี ๒๕๓๕-๒๕๓๖ เป็นจังหวะที่งานสื่อสารมวลชนบูมมาก ดร.สมเกียรติ อ่อนวิมล, กรรณิกา ธรรมเกษร, นิรมล เมธีสุวกุล, ยุพา เพ็ชรฤทธิ์ นำทีมผู้ประกาศข่าวทางสถานีโทรทัศน์ช่อง ๕ และช่อง ๙ อสมท.

“เพื่อน ๆ ลูกไม่คิดว่าเขาจะสอบได้ ใช้คำพูดว่าเธอไม่ต้องหวังอะไรมา อย่างเธอสอบเข้าไม่ได้แน่ ลูกบอกว่าอยากทดสอบ Entrance จะได้มีประสบการณ์ ได้ก็ได้ ไม่ได้ก็ไม่ได้ไปเรียนต่อ ต่อ เขานั่งอ่านหนังสือทั้งวันทั้งคืน และทดลองทำข้อสอบเอนทรานซ์ของปีก่อนๆ ที่ผ่านมา คือเขาไปเรียนกับติวเตอร์ตรงแถวสยามแล้วยังได้ลดราคาเพราะเหลืออีกแค่ ๓ อาทิตย์เอง เขาไปกวาดวิชา กับรุ่นพี่ที่เป็นติวเตอร์ส่วนใหญ่เป็นนิสิตจากจุฬาลงกรณ์ฯ อยู่จนเย็นมาก กลับมาก็มานั่งอ่านหนังสือต่อ แล้วก็ทำข้อสอบแบบฝึกหัดย้อนหลัง ๑๐ ปี ทำให้ได้มากที่สุดเป็นการฝึกประสบการณ์ ทำแบบฝึกหัดจนถึง ๒ ติ ๓ ทำอย่างมีวินัยต่อเนื่อง ่วงก็ดื่มกาแฟ ช็อกโกแลตติดตัวทั้งวัน ไร่ รุ่งขึ้นก็ให้รุ่นพี่ติวเตอร์มาสอน เรียกว่าทำจนเข้าห้องสอบไม่ตื่นกลัวก็รู้เลยว่าอันไหนเป็นคำตอบ”

ลูกสาวคนโตเป็นเด็กที่มีความเพียร ทั้งเรียนและทำงาน ในจังหวะหนึ่งทำงาน บ.ที่ปรึกษาประชาสัมพันธ์เป็นเวลาหลายปี อีกช่วงหนึ่งก็ไปทำงานกับพระอาจารย์ ว.วชิรเมธีที่ไร่เชิญตะวัน จากนั้นก็ไปเรียนต่อปริญญาโทอีกหลายปริญญา ที่เอแบคเรียนต่อด้านคอมพิวเตอร์ ที่ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เรียนต่อด้านบริหารการศึกษา ปัจจุบันกำลังจะจบปริญญาเอก ๒ สาขาจาก ๒ มหาวิทยาลัย ทางด้านพุทธเศรษฐศาสตร์ ที่มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ปริญญาเอกด้านสมุนไพร เจ้าพระยาอภัยภูเบศร

ในขณะเดียวกันก็ยังสนใจงานที่เกี่ยวกับงาน Recycle เพื่อร่วมกันสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีแก่โลก Green Herit ด้วยการนำสินค้าประเภท Green มาจำหน่ายในร้านต่างๆ ของมหาวิทยาลัย และศูนย์การค้า

ลูกชายคนกลางเรียนมาทางด้านวิทยาการคอมพิวเตอร์ “เขาเข้าเรียนที่ ป.๑ วัดไตรมิตร ตอนนั้นประมาณ ๕ ขวบ เขาอ่านหนังสือเก่งมาก โดยเฉพาะหนังสือการ์ตูน ชอบอ่านการ์ตูนมากกว่าหนังสือเรียน เขาชอบไปนั่งอ่านที่ห้องสมุด เป็นที่รับรู้ของครูว่าลูกชายชอบหนังสือเรียนไปอยู่ห้องสมุดเพื่อท่องโลก เขามีชุดอ่านคือกลั่มเมื่อมีเล่มมีปัญา ทำให้เขาไม่ชอบระบบระเบียบทางสังคม สบายเรียนหนังสือตอนเด็กๆ เขาไม่ชอบทำการบ้านไม่ชอบทำอะไรเลย”

พอดีเพื่อนเปิดโรงเรียนอนุบาลอยู่ในซอยสุขุมวิท ๒๐ ก็เลย

ขอฝากเพื่อนช่วยดูแลลูกหน่อย เราก็ไปส่งตอนเช้า ตอนเย็นก็ไปรับ มีอยู่วันหนึ่งเขานั่งรถเมล์กลับบ้านเอง นั่งรถหลงไปถึงปากน้ำ เพื่อนที่ไปรับโทร.มาบอกว่าไม่เจอลูก ก็ตามหากันวันวาย พี่สาวก็ช่วยตามหาน้องชาย โทร.ไปแจ้ง จส.๑๐๐ ในที่สุดก็เจอ พอเจอตัวเขามองว่ารอแล้วไม่มารับเลยนั่งรถเมล์กลับบ้านเอง แล้วก็หิ้วน้องเลยไปจนสุดสาย มีชายแก่มาถามแล้วบอกกระป๋องนมแล้วบอกว่า ถ้าถึงสุขุมวิท ๒๐ แล้วให้กระป๋องบอกเด็กลง โชคดีมีลูกจ้างในบ้าน เพื่อนออกไปซื้อของพอดี เลยเจอตัวแล้วพากลับมาบ้าน ตอนหลังย้าย รร.ให้ไปเรียนที่ รร.ทิวไผ่งาม

“ลูกๆ เขาชอบดนตรี ตอนเด็กๆ เขาก็ชอบต่อเพลงกันโดยเฉพาะเพลงของเบิร์ด-ธงไชย แมคอินไตย์ ตอนไปส่งเข้าเรียนหนังสือ เขาไม่อยากเข้าห้องเรียน คุณครูก็เลยใช้วิธีร้องเพลง ร้องเพลงไปร้องเพลงมาก็เลยเดินเข้าห้องเรียนเอง บางทีนั่งรถแอร์ไปโรงเรียนเขาก็ร้องเพลงไปตลอดทาง”

“สมัยก่อนจ้างครูพิเศษมาสอนที่บ้าน แม่ก็พูดให้กำลังใจลูกๆ ในการเรียน ลูกชายคนนี้พอโตขึ้นเขาชอบทางคอมพิวเตอร์ เขาชอบเรียนรู้อยู่ด้วยตัวเอง คอมพิวเตอร์ที่บ้านเขาก็ต่อเอง เขาเรียนรู้อยู่ด้วยตัวเอง เขาแกะออกมาแล้วก็ต่อกลับเข้าไปใหม่ ของเล่นอะไรทั้งหลายแหล่อย่างพวกหุ่นยนต์ที่มาจากญี่ปุ่น เขาก็แกะมาถอดต่อ ถอดได้แล้วก็ทิ้ง พอโตขึ้นเขาก็สอบเข้าได้ที่เทคนิคกรุงเทพ แล้วก็มาต่อที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสมเด็จพระเจ้าพระยา เรียนทางด้านวิทยาการคอมพิวเตอร์ ช่วงที่เขาเรียนอยู่เทคนิคกรุงเทพ แม่ก็เป็นห่วงมาก เพราะบางครั้งก็มีปัญหานักเรียนติดกัน บางทีแม่ก็ต้องเฝ้ารถไปจอดแอบๆ แล้วรับลูกกลับบ้าน มีอยู่วันหนึ่งได้ข่าวว่ามีติดกัน เราก็ไปตามหาลูก หาเท่าไรไม่เจอ ในใจเราก็ห่วงเขามาก สุดท้ายลูกกลับมาบอกว่าเขาไปแกล้งตายอยู่แถวใต้สะพานก็เลยรอดมาได้”

อีกครั้งหนึ่งแม่อดสละห์ไปจ่ายสดวงค์เพื่อจะ让他ไปเรียนรถ. แล้วเขาก็ถูกฉกเข็มขัดไป เขาเลยบอกไม่เรียนแล้ว รถ. แล้วปีนั้นเขาก็ไม่สมัคร พอเรียนจบช่วงแรกเขาไปสมัครงานเป็นเกมเมเนเจอร์ให้เกมแรกนาร็อก แล้วย้ายมาทำงานอยู่กับนางสาวในบริษัทฟาร์อยู่ช่วงหนึ่ง แล้วมาสมัครสอบเข้าทำงานที่ DPA เป็นหน่วยงานใหม่ กระทรวงดิจิทัลฯ และไปสอบเรียนต่อปริญญาโท สาขาบริหารที่มหิดล

ลูกสาวคนที่สามเป็นเด็กเรียบร้อย เห็นออกเห็นใจผู้อื่น ชอบร้องเพลงเต้นรำ เข้าเรียนที่ รร.ทิวไผ่งาม มีพรสวรรค์ชอบร้องเพลงเต้นรำ เป็นดาวของโรงเรียน เมื่อเรียนจบ ม.๓ เข้าเรียนสายวิทย์ฯ รร.สตรีมหาพฤฒาราม ชั้น ม.๔-ม.๖ แล้วสอบเอนทรานซ์ได้ เข้าเรียนคณะสถาปัตยกรรม สถาปัตย์เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เลยต้องย้ายไปอยู่หอพัก “ลูกสาวคนนี้เลี้ยงง่าย เนื่องจากตอนยังเล็กลูกๆ อยู่โรงเรียนเดียวกัน พี่กับน้องก็เลยช่วยดูแลกันได้ คุณครูก็มาช่วยดูแลประสานกันเป็นช่วงๆ ไป”

ตอนหลังคุณแม่เปิดโรงเรียนสอนกวดวิชาคอมพิวเตอร์ในซอยสามเสน ๑๓ ใกล้กับ รร.เซนต์คาเบรียล รวมทั้งลงมือสอนเองด้วย โดยเปิดสอนอยู่ ๑๕ ปี แล้วก็เลยได้ลูกสาวคนโตและลูกสาวคนสุดท้ายมาช่วยสอนอยู่ช่วงหนึ่ง ต่อมาจึงได้แข่งกิจการให้คนอื่นไป ผ่านมาจนถึงวันนี้ นับได้ว่าแม่ของลูก ๓ คนได้ทุ่มเทแรงกายแรงใจ พากเพียรพยายามส่งลูกๆ แต่ละคนจนถึงฝั่งแล้ว ลูกๆ แต่ละคนประสบความสำเร็จตามแนวทางชีวิตที่แต่ละคนออกแบบด้วยตัวเอง โดยมีคุณแม่ที่เป็นทั้งพ่อและแม่ เป็นเพื่อน เป็นที่ปรึกษา คอยส่งกำลังใจ ร่วมแก้ไขปัญห และอยู่เคียงข้างลูกๆ มาโดยตลอด

จากประสบการณ์ของคุณแม่เลี้ยงเดี่ยวท่านนี้ ที่ต้องคอยดูแลลูกๆ ทั้งสาม คอยประคับประคองครอบครัวให้รอด จนกระทั่งลูกๆ โตประสบความสำเร็จตามแนวทางของแต่ละคน คุณแม่ท่านนี้ต้องฝ่าฟันวิกฤติต่างๆ ในการรับมือกับปัญหาที่มีถาโถมเข้ามาให้แก้ไขโดยตลอด อาศัยความอดทน ความมีสติรอบคอบ

สิ่งสำคัญคือความรักความผูกพัน และความห่วงใยเอื้ออาทรที่มีต่อกัน และกำลังใจที่มีมาจากทั้งสมาชิกในครอบครัวเอง และจากสมาชิกครอบครัวใหญ่คือพี่น้องของเธอเองที่มีกันอยู่ถึงสิบกว่าคนด้วยกัน ตลอดจนความผูกพันรักใคร่เอื้ออาทรจากทั้งญาติมิตร เพื่อนฝูง คนรู้จัก เพื่อนบ้านใกล้เรือนเคียงที่ช่วยเหลือสนับสนุน ทำให้สามารถผ่านพ้นทุกอุปสรรคมาได้โดยตลอด สุขบ้างทุกข์บ้าง ยึดหัวเราะให้กันบ้าง หรือบางครั้งก็เข็ดร่อยคราบน้ำตาให้แกกันบ้าง แต่ในที่สุดสมาชิกในครอบครัวก็จูงมือกันก้าวมาสู่วันแห่งความสำเร็จตามทางเดินชีวิตของแต่ละคน.